

Grunder och huvudargument

Kommissionens utredning under överträdelseförfarande 2001/2071 och analysen av svaren från de spanska myndigheterna har gjort det möjligt att fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla de skyldigheter i direktiv 1999/31 som angetts i den formella underrättelsen och som åligger medlemsstaten dels enligt artikel 14 a och 14 c i direktiv 1999/31, dels enligt artikel 14 b i samma direktiv.

Talan avser dessutom deponin Barranco de Sedases, som är föremål för överträdelseförfarande 2012/4068, som förenats med det föregående, eftersom Konungariket Spanien såvitt avser denna deponi har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 b i direktiv 1999/31.

Analysen av svaren har gjort det möjligt för kommissionen att från förfarandet utesluta 45 deponier som antingen inte kan anses ha varit befintliga deponier den 16 juli 2001 eller som har fått tillstånd och omställts i enlighet med direktiv 1999/31. Mot bakgrund av att underlåtenheten fortgår eftersom de spanska myndigheterna i vissa fall inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att begära att huvudmannen förbereder en omställningsplan och säkerställa att den genomförs till fullo i enlighet med direktivet, och i andra fall inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att så snart som möjligt avsluta de anläggningar som inte har fått tillstånd för att fortsätta sin verksamhet, har Konungariket Spanien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 c och b i direktiv 1999/31, och kommissionen har därför beslutat att väcka förevarande talan vid domstolen.

Överklagande ingett den 29 september 2014 av H av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 10 juli 2014 i mål T-271/10, H mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och Europeiska unionens polisuppdrag i Bosnien och Hercegovina ("EUPM")

(Mål C-455/14 P)

(2014/C 448/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: H (ombud: M. Velardo, avvocato)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 10 juni 2014 i mål T-271/10, H mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen och EUPM, i den mån som det avslår sökandens talan med yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av den 7 april 2010, undertecknat av personalchefen vid EUPM, genom vilket sökanden blev omplacerad till befattningen som "straffrättslig rådgivande åklagare" vid regionkontoret i Banja Luka (Bosnien och Hercegovina) och, om så krävs, upphäva beslutet av den 30 april 2010, undertecknat av uppdragschefen, som som det hänvisas till i artikel 6 i rådets beslut 2009/906/GUSP av den 8 december 2009 om Europeiska unionens polisuppdrag (EUPM) i Bosnien och Hercegovina⁽¹⁾, samt skadestånd,

- återförvisa ärendet till tribunalen,
- förplikta svaranden vid tribunalen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande grunder

- Åsidosättande av rätten till försvar
- Åsidosättande av artikel 114 i rättegångsreglerna
- Felaktig rättstillämpning
- Åsidosättande av europeisk rätt

⁽¹⁾ EUT L 322, s. 22

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 3 oktober 2014 – Promoimpresa srl mot Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro och Regione Lombardia

(Mål C-458/14)

(2014/C 448/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Promoimpresa srl

Motparter: Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia

Tolkningsfråga

Utgör principerna om etableringsfrihet, icke-diskriminering och skydd för konkurrensen i artiklarna 49 FEUF, 56 FEUF och 106 FEUF, samt den där ingående principen om skälighet, hinder för nationell lagstiftning som, till följd av på varandra följande lagstiftningsändringar, fastställer en upprepad förlängning av giltighetstiden för koncessionsavtal avseende offentlig egendom av ekonomisk betydelse inom havs-, sjö- och flodområden, vilkas giltighetstid förlängs genom lag med åtminstone elva år, varigenom rätten till ekonomiskt nyttjande av egendomen uteslutande tillkommer samma koncessionshavare trots att den giltighetstid som anges i koncessionsavtalet har löpt ut, med den följd att andra intresserade ekonomiska aktörer utesluts från varje möjlighet att tilldelas egendomskoncessionen genom ett förfarande för offentlig upphandling?